

de føre, for deres egen Skyld ikke have godt af at have flere Penge paa Lommen, end de haardt behøve. Vi have jo Exempler paa, at det har været nødvendigt for de Foresatte at stride ind og give dem Penge hver Dag, istedetfor hver 5te Dag, naar de ikke skulde tigge Tøden de sidste Dage før Lønningsdagen; dette er allerede Beviis nok. Jeg siger ikke, at det er almindeligt, men, naar man fra den anden Side tager Sagen saa nøie, som man gjør, saa er det, jeg har anført, Exempler og Betragtninger, som efter min Mening her have været paa deres Plads.

Berg: Jeg skal, da Sagen er saa vidt fremme, og da jeg troer, at de Forslag, jeg nærmere skulde begrunde, ligge saa klart for, frasalde Ordet.

N. Jensen: Jeg beklager, at jeg endnu engang skal tage Ordet angaaende de Meniges Lønning; men da der er fremkommet Bemærkninger fra den ærede næstsidste Taler, som ere af den Natur, at de, hvis de bleve staaende uimodsagte, muligt kunde blive misforstaaede af ærede Medlemmer, skal jeg i al Korthed beslyse, hvad han udtalte. Han meente, at han gif den halve Bei, og at jeg derfor maatte være tilbøielig til at gaae den anden halve Bei, men, naar han var saa venlig at tillægge mig den Yttring, at Staten skulde betale den Gjæld, Soldaterne gjorde i deres Tjenestetid, skal jeg bemærke, at jeg er overbevist om, at jeg aldrig er kommen med noget saa forvirret Snak, og jeg kan altsaa ikke fornsie det ærede Medlem med at gaae ham nogetsomhelst Stykke Bei imøde i denne Henseende. Det ærede Medlem var saa god at indrømme, at det heller ikke var min Mening, men at det kun var for at oplyse min Tanke, at jeg kom med dette Udtryk, men jeg forstaaer ikke, hvilken Mening der ligger heri. Jeg har i ethvert Tilfælde hverken brugt disse Ord eller havt den Tanke, og jeg skal derfor ikke videre indlade mig paa den Bemærkning. — Han udtalte endvidere, at jeg skulde have ytret, at Klager over Marktentenderen ikke vilde blive hørte, men noget Saa-dant har jeg aldrig sagt. Jeg har udtalt, at

hørte, og at den høitærede Minister isølge sin Stilling ikke kunde Andet end afvise dem, da det ikke stod til ham at forhøje de Meniges Lønning; men med Hensyn til Klager angaaende Marktentenderiet har jeg kun sagt, at saadanne hyppigt fremkom. For at undgaae Misforstaaelser skal jeg endnu sige, at jeg er aldeles sikker paa — thi jeg veed det af mange Kjendsgjerninger —, at saadanne Klager ere givne Medhold, idet det ved Undersøgelse har vist sig, at der ligesvem er blevet budt Soldaterne raadne og forbærvede Fødemidler. At de vedkommende Compagnichefer eller andre Vedkommende, der have hermed at gjøre, skulde være saa samvittighedsløse, at de ikke skulde undersøge Sagen og opfylde Klagernes Ønsker, naar de ere begrundede, har jeg ikke troet; jeg veed tværtimod af Erfaring, at mange, og jeg vil haabe alle, Compagnichefer ere samvittighedsfulde. — Det ærede Medlem boltrede sig dernæst i røde Snaps, Toddhyer og Theevandsknægte; men da det Slags Ting ikke have nogen Tiltrækning for mig, skal jeg ikke forbyde mig deri. — Det ærede Medlem yttrede endvidere, at det ikke havde smagt mig godt at høre, hvad den høitærede Minister under en tidligere Forhandling har udtalt om, at der gives Soldater, for hvem det ikke var nyttigt at have mange Penge at rutte med. Dette har jeg ikke overhørt, men det har hverken smagt mig godt eller ilde. Deri, at der gives saadanne enkelte Individier, kan jeg imidlertid ikke see nogen Grund til overhovedet at sætte alle de andre Menige paa en Forpleining, der kunde være nyttig overfor disse Enkelte. Det ærede Medlem meente, at den Sum, hvormed jeg har foreslaaet Lønningen forhøjet, ikke vilde have nogen Betydning for de Fleste, de Fleste vilde være istand til at betale af deres egen Lomme, hvad der mangler; men jeg vil bede ærede Medlemmer betænke, at naar disse Folk kunne betale, kunne de ligesaagodt gjøre det i Form af en Skat til Staten, som directe i Udgift til deres Forpleining som Soldater. Det, man tager af Statskassen, er jo kun Noget, de vedkommende Skatteydere betale, og er der saa grumme Mange, som have Raad til at betale, hvad de mangle til et taaleligt Underhold som Soldater, maa der ogsaa være tilstrækkelig mange Skatte-